Lección 4

Con pan e viño, ándase camiño

A vila, a cidade

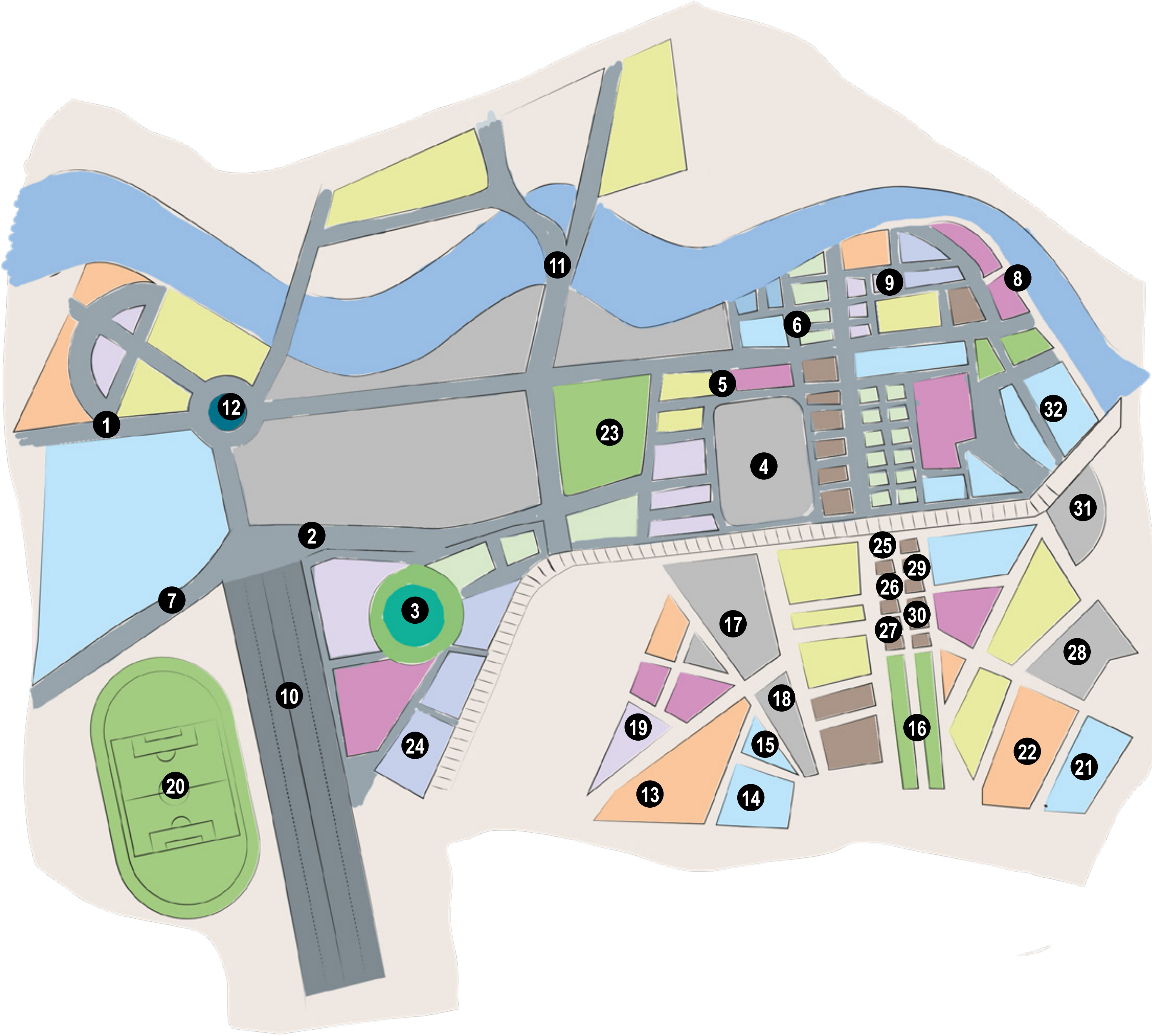

1. Rúa
2. Avenida
3. Praza
4. Parque
5. Carreiro
6. Atallo
7. Estrada
8. Beirarrúa
9. Calella
10. Autoestrada
11. Ponte
12. Rotonda
13. Instituto
14. Colexio
15. Escola infantil
16. Museo de Arte Contemporánea
17. Auditorio
18. Centro Cultural
19. Biblioteca pública
20. Estadio de fútbol
21. Centro de saúde
22. Hospital
23. Concello
24. Libraría
25. Chacinaría
26. Froitaría
27. Tenda
28. Taller de reparacións
29. Xoaría
30. Ferraxaría
31. Estación de trens
32. Estación de autobuses

Como facer preguntas para ir a enderezos

Como preguntar onde quero ir:

- Onde queda a catedral?
- Como podo chegar á praza do Obradoiro?
- Cara a onde está a Facultade de Historia?
- Sabes onde hai unha panadaría preto?

Como expresar localización:

- Tiras todo recto
- Colles á dereita
- Xiras á esquerda
- Segues ata o final
- Está a cen metros
- Está moi/ bastante/ un pouco cerca/lonxe

O demostrativo

	Singular		Plural	
	Masculino	**Feminino**	**Masculino**	**Feminino**
Proximidade	este	esta	estes	estas
Distancia Media	ese	esa	eses	esas
Lonxanía	aquel	aquela	aqueles	aquelas

Os demostrativos contraen coas preposicións de e en do seguinte xeito:

	este	esta	estes	estas
de	deste	desta	destes	destas
en	neste	nesta	nestes	nestas

	ese	esa	eses	esas
de	dese	desa	deses	desas
en	nese	nesa	neses	nesas

	aquel	aquela	aqueles	aquelas
de	daquel	daquela	daqueles	daquelas
en	naquel	daquela	daqueles	daquelas

	isto	iso	aquilo
de	disto	diso	daquilo
en	nisto	niso	naquilo

Verbos que expresan localización

Estar

Para localizar algo no espazo, usamos o verbo estar:

· O Concello está bastante lonxe do centro

Tamén podemos expresar o verbo estar para expresar o lugar onde nos atopamos, na actualidade ou tamén no pasado:

· Estou ao lado da catedral

· Estivemos pola zona nova

Presente	Copretérito	Pretérito
Estou	Estaba	Estiven
Estás	Estabas	Estiveches
Está	Estaba	Estivo
Estamos	Estabamos	Estivemos
Estades	Estabades	Estivestes
Están	Estaban	Estiveron

Haber

Se dicimos que ese lugar existe, usamos hai. Esta forma só existe con este uso na terceira persoa do singular, aínda que se emprega para falar de cousas ou persoas tanto no singular como no plural. Tamén se emprega nos demais tempos verbais.

· Preto da miña casa hai un parque enorme.

· Onda da Praza Maior houbo durante moito tempo un centro de saúde.

· Antes había un cine nos baixos dese edificio.

Presente	Copretérito	Pretérito
Hei	Había	Houben
Has	Habías	Houbeches
Ha/Hai	Había	Houbo
Habemos	Habiamos	Houbemos
Habedes	Habiades	Houbestes
Han	Habían	Houberon

Ligazóns de interese

>> A Coruña
>> Ferrol
>> Lugo
>> Pontevedra
>> Vigo
>> Ourense

Notas da sesión